

Reformačné listy 12/2018

H.E.L.P. - Hnutie evanjelických laických pracovníkov, občianske združenie

Ročník: II.

OBSAH:

- PREHLÁSENIE Z MODLITEBNÉHO ZHROMAŽDENIA K VÝVOJU V ECAV NA SLOVENSKU
- NEPRIATELSKÁ ATMOSFÉRA
- PREMÁRNENÁ PRÍLEŽITOSŤ
- TERMÍNY K VOĽBÁM V ZD
- MODLITEBNÁ REŤAZ
- DOMOV BIELYCH HLÁV V STAREJ TUREJ ZNOVU OŽIL
- REFORMAČNÉ OKIENKO – SPRÁVA PREDSEDU ZED
- LIST PREDSEDNÍCTVAM SENIORÁTOV

„STRACH PRED ĽUĎMI KĽADIE OSÍDLO,
ALE KTO DÚFA V HOSPODINA, BUDE CHRÁNENÝ.“

Príslovia 29, 25

Prehlásenie z Modlitebného zhromaždenia k vývoju v ECAV na Slovensku – 15. 4. 2018

Milí bratia a sestry,

stretli sme sa tu dnes, aby sme modlitbou, slovom Božím a našou účasťou potvrdili, že nám nie je ľahostajný ďalší osud a vývoj ECAV na Slovensku.

V tomto roku končí 12 ročné obdobie pôsobenia dvoch doterajších biskupov našej cirkvi, a to bratov Miloša Klátika a Milana

Krivdu. Táto dvojica biskupov priviedla našu cirkev do priepasti úpadku, hodnotového rozdelenia, prenasledovania názorových oponentov, či ovládnutia a. s. Tranoscius a generálneho súdu cirkvi prostredníctvom tzv. „svojich“ ľudí. Ukradnúť objektivitu a rozpustiť profesionalitu týždenníka Evanjelický posol spod Tatier sa po roku 1989 podarilo iba týmto dvom biskupom. Zabudli, že cirkev je skutočným telom Kristovým, nie formálnym, a jeho súčasťou sú jeho údy, v našom prípade členovia cirkvi, jednotlivci a cirkevné zbory, ku ktorým sa hlásia. Od cirkevných zborov sa odvodzuje moc a delegovanie právomocí, či poverenie na správu vecí spoločných, cirkevných. Na toto všetko dosluhujúce vedenie zabudlo. Cirkev nie je možné riadiť ako politickú stranu. Potvrdzujúcim znakom zlyhania Predsedníctva cirkvi ECAV je udelenie pamätnej medaily k 500. výročiu reformácie bývalému predsedovi vlády SR. Okázalé a formálne oslavy 500. výročia reformácie, ktoré sa uskutočnili v minulom roku v mnohom zastrelili skutočnú podstatu reformačných hodnôt a zásad, či aktuálnu potrebu ich pretavenia do skutočného života.

Nech je tento deň a toto zhromaždenie mementom, aby sa takáto situácia úpadku, či centralizácie moci, v cirkvi už nikdy viac neopakovala. Našou túžbou a požiadavkou sú transparentné voľby nových biskupov, nového generálneho dozorcú, reforma cirkevných zákonov a obnova cirkvi, ktorá bude viesť k obnove vzájomnej dôvery, k obnove kreditu cirkvi v spoločnosti a tiež k tomu, že sa začne naša cirkev vyjadrovať k zásadným otázkam smerovania spoločnosti a bude citeľne napomáhať s obnovou morálnych hodnôt vo verejnom živote.

Nech naše slová oslovia všetkých veriacich, členov cirkevných zborov, zborové presbyterstvá a účastníkov zborových volebných konventov, keď sa budú hlasovaním rozhodovať o menách budúcich biskupov a najvyšších predstaviteľov cirkvi. Nech sú to ľudia, ktorí si ctia morálne zásady, reformačné hodnoty našej cirkvi a preukazujú lásku k blížnemu. Nech sú to ľudia, ktorí: zastavia prenasledovanie názorových oponentov, obnovia dialóg s členmi vlastnej cirkvi; ktorí vrátia evanjelickým cirkevným médiám dôstojnosť a profesionálne vedenie. Nech sú to ľudia, ktorí budú prepájať a zjednocovať duchovných a laických pracovníkov v službe evanjelia, v sociálnej oblasti, v diakonickej práci, pri výchove a vzdelávaní mladej generácie a pomáhať pri rozvoji miest a obcí, ochrane ich kultúrneho dedičstva, či v komunitnom rozvoji na všetkých miestach, kde sa naše cirkevné zbory nachádzajú.

Vyzývame farárov a kaplánov v službe, bratov a sestry, aby sa nenechali zastrašiť dosluhujúcim generálnym biskupom, generálnym dozorcú a ani biskupom západného dištriktu pri svojom slobodnom rozhodnutí koho podporiť ako lídrov našej cirkvi na ďalšie obdobie. Nenechajte sa zastrašovať a manipulovať ani týždenníkom Evanjelický posol spod Tatier s jeho terajšou redakciou a redaktormi. Patríme totiž Ježišovi Kristovi. Ctíme si reformačné zásady a najmä Božie slovo, ktoré má slúžiť na budovanie jednotlivca, spasenie ľudí a záchranu ľudstva. **Nech naše modlitby a moc Slova Božieho menia k lepšiemu Evanjelickú cirkev a. v. pre naše deti, rodiny, súčasnú najstaršiu, ako aj nadchádzajúce generácie a pre lepšie Slovensko.**

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z. (HELP OZ)

MODLITEBNÉ ZHROMAŽDENIE ZA VÝVOJ V ECAV NA SLOVENSKU

V nedeľu, 15. apríla 2018, sa v popoludňajších hodinách v Bratislave na Palisádach 46, na chodníku pred Generálnym biskupským úradom ECAV na Slovensku, uskutočnilo Modlitebné zhromaždenie za vývoj v ECAV na Slovensku. Organizátori modlitebného zhromaždenia – Hnutie evanjelických laických pracovníkov, občianske združenie (OZ HELP) – pozvali evanjelickú

verejnú k modlitbám za aktuálny vývoj v Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku. Počas polhodinového stretnutia odzneli modlitby, čítanie z Božieho slova, duchovná poézia a pieseň. Na modlitebnom zhromaždení sa zúčastnil aj reverend Dušan Toth, slovenský evanjelický a. v. kňaz, pôsobiaci v Toronte v Kanade, ktorý poslušil modlitbami a krátkym príhovorom. Súčasťou modlitebného stretnutia bolo prehlásenie, ktoré prečítal predseda OZ HELP Martin Kováč.

Prehlásenie, ktoré prikladáme, je apelom na evanjelickú verejnú, aby sa aktívne zapojila do volebných procesov v cirkvi, nakoľko ECAV na Slovensku bude tento rok voliť nového biskupa Západného dištriktu ECAV, ako aj generálneho biskupa a generálneho dozorca ECAV. Prehlásenie poukazuje na premrhaný čas mandátu a pôsobenia, ktorí dosluhujúci biskupi Miloš Klátik a Milan Krivda nevyužili na rozvoj a obnovu cirkvi, ale iba na uspokojenie svojich osobných ambícií. Motívom apelu na laických a duchovných pracovníkov je heslo *Za slušnú cirkev v slušnom štáte*. Noví lídri Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku by mali obnoviť dialóg s členmi vlastnej cirkvi, obnoviť kredit cirkvi v spoločnosti, podporovať nové formy práce a napomáhať s obnovou morálnych hodnôt spoločnosti. *(eb, mk)*

NEPRIATEĽSKÁ ATMOSFÉRA

Dostali ste už list, kde vám dotýčný vysvetľuje, ako ste nesprávne reagovali, a ako vám už pred časom dal odpoveď a ako vám bolo všetko vysvetlené a pritom, všetko napísané, bolo samý výmysel? Ťažká predstava. Zvlášť ak to máte čítať, ako ten, ktorému to patrí! Vtedy „kypí žlč a ústa ohlas vydajú ...“.

Videl som film *Za nepriateľskou líniou*. S vojenskou tematikou. Lietadlá a boje. Lenže, keď je film na základe skutočného príbehu, vtedy človek spozornie a už to nie je len tak hocaký film. *Za nepriateľskou líniou* nie je jednoduché prežiť. Ale o tom to je ...

Nemusíte ani chodiť ďaleko, myslím za nepriateľskú líniu, lebo keď dlhodobo sledujete situáciu v našej cirkvi, tiež podnetnú investigatívno-ohováračskú rétoriku perál ducha v EPST, tak ste priamo v ohnisku diania. Nebojácne, hrdo a bez ostychu, poukazujú na tých druhých, akí sú zlí a nehodní, nebezpeční pre cirkev, ba dokonca tajní agenti z RK cirkvi, aby rozvrátili ECAV. Pritom ju rozvracajú rodní členovia, ktorí sa tým ešte hrdia – tvrdiac, že chránia vierouku. V skutočnosti však odstraňujú oponentov.

Vytvoriť tak nepriateľskú atmosféru v ECAV, to musí mať človek(?) „ciele iné“, aby to dokázal. Avšak s jasným postojom a dôvodom pre svoje konanie, ako „ochrancu vierouky.“ **Áno, žijeme nepriateľskú atmosféru, ktorá sa šíri už dlhé roky.** Je to bolestivé počuť, nie to ešte žiť. No je to tak. Nedá sa povedať, že by sa to zlepšovalo, či utíchalo. Naopak, stále dookola to isté, ten je zlý, lebo je taký a onaký. A potom tí „dobrí“, ktorí odstraňujú tých zlých rozvracačov cirkvi. Len zabudli, ctení predstavitelia, že majú jedinečnú, neodškriepiteľnú a obrovskú zásluhu na nepriateľskej atmosfére, lebo už je veľa svedectiev o eliminácii a ponižovaní, prejavocho moci na členoch ECAV. Ordinovaných aj neordinovaných. No a záznam zo slávnostných Služieb Božích pri príležitosti 120. výročia založenia Transcisia je jasným dôkazom, kto ECAV rozdeľuje, kto vytvára nepriateľskú atmosféru a vysielá posolstvo ľudu slovenskému. Brat generálny dozorca Imrich Lukáč hovoril, že vysoký cirkevný predstaviteľ volal na minuloročnom VZ Transcisia po odvolaní šéfredaktorky. Áno, a čo myslíte prečo? Odpoveď nedala na seba dlho čakať. <http://www.mediakapa.sk/kompletny-sortiment?nazov=Evanjelick%C3%BD#zoz-nam-titulov>. Pre toto, bratia sestry. Bulvár!

To však znamená, drahí veriaci, že ste za nepriateľskou líniou. Aj keď, nie je to také hrozné, ale o život ide. Lebo nie ste sami svoji. Nie ste tu na to, aby ste ľudí rozptyľovali, ale zhromažďovali. Takto, že rozptyľujete, popierate dary od Boha, ktoré dal bratom a sestrám. Očierňovaním druhých nedosiahnete nič dobré, procirkevné.

Ako taká atmosféra vzniká? Jednoducho: „*Farizej si zastal a takto sa modlil v sebe: Bože, ďakujem Ti, že nie som ako ostatní ľudia, vydierači, nespravodliví, cudzoložníci, alebo ako aj tento publikán.*“ Lk18,11 Áno, takto je to polarizované. Lepí a horší. Tí, o ktorých hovoria zle a tí, o ktorých hovoria dobre. Obhajujú, lebo stoja spolu v šíku. Poslúchajú, nekritizujú, nechcú nič meniť.

Ján Brozman dozorca VD ECAV

PREMÁRNENÁ PRÍLEŽITOSŤ

Na FB stránke "Ako ďalej v ECAV" bývalý zamestnanec Tranoscia a známy bloger Ján Benčík napísal: „Pozrel som si slávnostné Služby Božie z Liptovského Mikuláša pri príležitosti 120. výročia založenia Tranoscia. Zaujali ma najmä dve veci. Poďakovanie generálneho biskupa Klátika aj bývalým zamestnancom Tranoscia. Škoda, že som tam žiadneho, koho si zo služby v Tranosciu pamätám a už tam z rôznych dôvodov nepracuje, akosi nevidel. Pravda, okrem šéfredaktorky Ev. posla, ktorú som kedysi prijímal do zamestnania po skončení školy ako predavačku v kníhkupectve. A kolegu, ktorý doposiaľ pracuje v sklade a dve predavačky z mikulášskeho kníhkupectva, s ktorými mám doposiaľ priateľský vzťah. Ja som tam odpracoval 17 rokov, ale na slávnosť ma nikto nepozval. Očividne rovnako ako mnohých iných, ktorí tam rovnako odpracovali pekných pár rokov“.

Janko Benčík ďalej pokračuje. „Druhou vecou bolo nepatričné prepieranie vnútrocirkevnej bielizne generálnym dozorcem Lukáčom. Tam ma zaujalo najmä odsúdenie tých, ktorí údajne žiadali výmenu redakcie Ev. posla a nabádali vo svojich cirkevných zboroch k jeho bojkotu. Zaujalo ma to najmä preto, lebo si dobre pamätám, ako terajší generálny biskup, vtedy ako farár v Petržalke, keď sa mu v časopise niečo znevidelo, napred odmietol poštou poslané objednané výtlačky Ev. posla pre svoj cirkevný zbor prevziať a následne jeho objednávku pre zbor úplne zrušil“.

Nuž nedalo mi a preveroval som si, či boli pozvaní napríklad niektorí z bývalých šéfredaktorov Cirkevných listov, či EPST. Neboli. Ján Hroboň i Ondrej Prostredník pozvaní neboli. Volal som bývalej šéfredaktorky EPST Emílii Mihočovej, pozvaná nebola. Tak som už radšej v pátraní nepokračoval.

Na televízny prenos slávnostných bohoslužieb z Liptovského Mikuláša ma upozornili aj niektorí moji „mimoevanjelicí“ priatelia, s dodatkom, či sme ešte v poriadku, keď si takto špiníme do vlastného hniezda pred očami miliónov divákov. Nedalo mi, vyhľadal a pustil som si inkriminovaný príhovor br. generálneho dozorca.

Bol odvysielaný v priamom prenose zo slávnostných Služieb Božích z Liptovského Mikuláša v nedeľu, 15. apríla, na Dvojke/RTVS.

Príhovor generálneho dozorca si môžete od cca 55 minúty pozrieť tu: <https://www.rtvs.sk/televizia/archiv/13339#3321>. Po všeobecnom neutrálnom úvode o nenahradiateľnej úlohe médií a zavraždení novinára Jána Kuciaka, br. dozorca pritvrdzuje. Spomína reštitúcie majetku, ktoré vznikli, a ktoré cirkev získala rôznym spôsobom. Spomína, že s majetkom nebolo narábané podľa biblických zásad. „Aj takéto prostriedky použijú sily temna, ak sa cítia ohrozené. Evanjelickej cirkvi bol v roku 1994 v rámci reštitúcie vrátený majetok. Časť majetku zakúpili naši predkovia po druhej svetovej vojne a časť nám pripadlo po nemeckej evanjelickej cirkvi. Cieľ bol jasný, zabezpečiť financovanie cirkvi. Temné

praktiky v cirkvi majú svojich ochrancov aj u vysokých cirkevných predstaviteľov“. Ďalej spomína na nekompromisné poukazovanie na tieto praktiky zo strany EPST, pričom údajne, preto začal v cirkvi proti nemu boj. Spomína tiež pokusy zo strany jedného vysokého cirkevného predstaviteľa a snahy o odvolanie šéfredaktorky EPST i celej redakčnej rady. A niektorí duchovní vraj dokonca zo svojich kazateľníc vyzývali svojich veriacich k odhláseniu predplatného Evanjelickeho Posla spod Tatier. Brat Lukáč následne, ku zdeseniu mnohých prítomných, svojvoľne prekrúca Husov citát o pravde, dávajúc tak nepriamo seba i EPST za príklady obhajcov pravdy.

Nuž pravda je úplne iná. On i EPST už dlhodobo svojimi krokmi, škandalizovaním jednotlivcov i skupín osôb v ECAV prispieva k rozkladu cirkvi a šíreniu nenávisti medzi veriacimi. Zo strany šéfredaktorky EPST dostáva opakovane nadštandardný priestor k šíreniu nenávisti a zloby v evanjelickej verejnosti. Tentoraz prekročil svoj tieň a priestor v celoslovenskom vysielaní RTVS, ktorý je veľmi vzácny, nevyužil na šírenie evanjelia, dobrej zvesti o živote Pána Ježiša Krista, ale na šírenie zla, štvanie proti biskupovi VD a mnohým iným bratom v cirkvi.

Škoda za túto premárnenú príležitosť.

Lubo Bechný

VOĽBY na post biskupa Západného dištriktu

Milí bratia a sestry, čitatelia Reformačných listov,

v stredu, 21. marca. t. r., zasadalo vo Zvolene Dištriktuálne presbyterstvo ZD, ktoré sa uznieslo na dôležitých termínoch ku voľbám biskupa ZD.

Veríme, že najmä Predsedníctva seniorátov Západného dištriktu umožnia cez Kandidačnú poradu (23. 4.) evanjelickým voličom slobodné a demokratické voľby biskupa Západného dištriktu.

KANDIDAČNÁ PORADA

PRESEDNÍCTIEV SENIORÁTOV

23. 4. 2018

ZÁPADNÉHO DIŠTRIKTU (ZD)

Zaslanie oznámenia o voľbách do cirkevných zborov ZD

27. 4. 2018

Vyhlasenie volebných konventov v cz:

2. 5. 2018

Voľby v cirkevných zboroch ZD

27. 5. 2018

Voľby v cirkevných zboroch ZD

3. 6. 2018

Voľby v cirkevných zboroch ZD

10. 6. 2018

Zaslanie zápisníc z cz na BÚ ZD

18. 6. 2018

Zasadnutie sčítacej komisie

+ dištriktuálne presbyterstvo

20. 6. 2018

Zaslanie vyhlásenia výsledkov volieb do cz

25. 6. 2018

Doručenie výsledkov volieb do cz

29. 6. 2018

Vyhlasenie výsledkov volieb v cz

1. 7. 2018

Apelačná doba

16. 7. 2018

Redakcia RL

DOMOV BIELYCH HLÁV V STAREJ TUREJ ZNOVU OŽIL

Pavol Trúsik (34), je slobodný, pracuje v OZ SLUHA, kde pôsobí ako kurátor Múzea sestier Royových. Vyštudoval učiteľstvo na FF UCM v Trnave so zameraním na slovenský jazyk a literatúru a náuku o spoločnosti (filozofiu). Je spoluzakladateľom občianskeho združenia SLUHA (2006) a doteraz v ňom pôsobí ako predseda. V ECAV na Slovensku slúži ako presbyter CZ ECAV Stará Turá a tiež ako dozorca Považského seniorátu.

Väčšina z nás evanjelikov veľmi dobre pozná piesne, dielo a život sestier Kristíny a Márie Royových. Mnohé z ich piesní stále znejú na službách Božích a cítiť z nich úprimnú vieru, ako aj radosť zo služby Kristovi. Menej však poznáme súčasné aktivity v prostredí Starej Turej, ktoré majú za cieľ sprítomniť pre súčasníkov duchovné a diakonické dielo sestier Royových.

Oslovili sme preto brata Pavla Trúsika, predsedu a štatutára OZ SLUHA, aby našim čitateľom priblížil činnosť tohto občianskeho združenia.

Na vašej webovej stránke

<http://www.divadlosluha.sk/index.php>

sa píše, že „Sluha je organizáciou, ktorá sa hlási k odkazu života a diela sestier Royových, k ich práci na poli sociálnom, duchovnom a národno-kultúrnom“. Prečo práve názov Sluha?

Sluha je názov jednej z noviel Kristíny Royovej. V rámci národného literárneho kontextu šlo o knižku, ktorá prekonáva zaužívanú, antisemitizmom zaváňajúcu, typizáciu židovských postáv a nahrádza ju kresťanským empatickým postojom voči svojmu blížnemu. V roku 2006 sme toto dielo v jeho dramatickom stvárnení nacvičili. Tak vznikli predstavenia divadelnej hry Sluha, následne Divadlo Sluha a občianske združenie SLUHA. Finančnú zbierku z prvého predstavenia sme darovali škole pre hluchoslepé deti v Červenici, za ďalšie zbierky sme nakúpili zdravotnícke pomôcky, pre pacientov pripútaných k lôžku. Takže aj preto SLUHA – chceme slúžiť.

Stará Turá ostane navždy späť a dielom sestier Royových. Zdá sa, že

sa snažíte pokračovať aj v diakonickom odkaze formou zapožičiavania kompenzačných pomôcok pre dlhodobu chorých. O čo ide?

Pre takýto projekt sme sa rozhodli počas nášho divadelného turné v roku 2006 na Dolnej zemi. Chceli sme divákmi darované finančné prostriedky použiť v zmysle našej divadelnej hry, ktorá bola o vydávaní kresťanského svedectva prostredníctvom pomoci svojmu blížnemu. Zároveň sme sa v tom čase dozvedeli o jednej pani z Nového Mesta nad Váhom, ktorej sa na päte vytvoril dekubit a nakoniec jej museli amputovať nohu. Pritom, takýmto komplikáciám sa dá pomerne ľahko predísť prostredníctvom účinných antidekubitných matracov. Rozhodli sme sa teda zakúpiť ich a dávať k dispozícii pacientom. Dnes už tieto pomôcky nie sú tak drahé a väčší záujem je skôr o zapožičanie polohovateľných postelí, ktoré uľahčujú život opatrovujúcim i pripútaným k lôžku. **Domov bielych hláv bol diakonickým domovom a patrilo medzi prvé slovenské diakonické centrá pomoci v 20. storočí. Vieme, že sa objekt usilujete zrekonštruovať. Aké boli osudy tejto budovy od jej vzniku, počas aktívnej činnosti sestier Royových, prvú a druhú svetovú vojnu a totalitu?**

Domov bielych hláv je dielom viery.

Kristína Royová sa do tohto projektu pustila ako 71-ročná a napísala o ňom biblické slová, že to budú kamene, ktoré prehovorí, keď ona a ľudia okolo nej už budú mlčať. To sa napokon aj stalo, keď prišli k moci komunisti a všetky sociálne ústavy, okrem Domova bielych hláv, zbúrali. Biblický citát na západnej stene, zamaľovali, no tie slová vždy akosi vyšli na povrch a dodnes si tu môžete prečítať: Ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu. Budova bola otvorená 1. mája 1933, takže teraz si pripomína jej 85. výročie. Počas vojny sa tu a v susednej Chalúpkke (sirotinec) ukrývali židovské deti a deti partizánov. Počas budovania komunizmu slúžila ako internát a základná ľudová umelecká škola. Po Nežnej revolúcii bola zásluhou Marcela Gažíka prinavrátená ECAV na Slovensku.

Čomu bude slúžiť daný objekt po rekonštrukcii?

To je možno výzva aj pre evanjelickú diakoniú, či iných partnerov. Našou túžbou je len, aby budova aj naďalej niesla odkaz sestier Royových ďalej, čo sa vlastne už teraz deje.

Keďže sestry Royové boli veľmi činné aj autorsky, literárne, neprekvapuje, že OZ SLUHA má rozvinutú aj kultúrno-duchovnú činnosť. Čo teda ponúkate pre mládež a dospelých?

Máme veľmi dobre fungujúci hudobno-dramatický krúžok. Naš detský spevokol Lastovičky sa špecializuje na muzikály a momentálne sa vracia k rozprávke K. Royovej, podľa ktorej je aj pomenovaný – Ako prišli lastovičky domov. Tiež tu funguje Múzeum sestier Royových, v rámci ktorého robíme exkurzie a prednášky, publikujeme a spolupracujeme na vydávaní rôz-

nych knižiek. Ďalej je tu ateliér a tvorivé dielne, mávame tu rôzne besedy, detské párty, modlitebné stretnutia a stretnutia pri Božom slove. Spolupracujeme napríklad aj s umeleckým vedúcim Slovenského komorného orchestra (SKO) Ewaldom Danelom, s ktorým organizujeme veľké koncerty duchovných piesní.

Vieme, že Kristína Royová ako zakladateľka a vedúca spolku Modrý kríž, sa venovala aj boju proti alkoholizmu. Napokon už štúrovská generácia zakladala spolky miernosti a Modrý kríž sa usiloval viesť ľudí k abstinencii. Aj dnes vo vašom združení pôsobí Klub anonymných alkoholikov. Zdá sa, že táto téma je pre Slovensko aktuálna, viac ako dve storočia...

Áno, ešte by som spomenul prezidenta T. G. Masaryka, ktorý bol tiež v tejto sfére aktívny a existovali aj veľmi dobré vzťahy medzi jeho rodinou a tunajšími diakonkami. Klub AA, žiaľ, momentálne nefunguje, avšak poznám pána, ktorý tu niekoľkokrát bol a odvtedy sa už tretím rokom nedotkol alkoholu. Je to veľká pomoc a úľava pre celú jeho rodinu.

V kontexte vašej činnosti nájdeme aj odhalenie pamätníka profesorovi Jozefovi Roháčkovi, rodákovi zo Staršej Turej a prvému prekladateľovi Biblie do slovenského jazyka. Evanjelickej cirkvi tento preklad však neprijala ako autorizovanú verziu. Mnohí však na preklade Biblie Jozefa Roháčka vyrástli a mať Roháčkovu Bibliu doma sa stále považuje za česť...

Máte pravdu, myslím si, že Roháčkova Biblia priniesla a dodnes prináša veľké požehnanie. V našej cirkvi sa zvykne používať skôr sekundárne. Mnohí sa do nej pozerajú, keď si chcú overiť, ako je to napísané v origináli, keďže tento preklad je veľmi verný pôvodnému textu. A je len málo ľudí v dejinách ľudstva, ktorý dokázali preložiť celú Bibliu, takže na Jozefa Roháčka naozaj môžeme byť hrdí.

Na webovej stránke vášho združenía nájdeme tiež odkaz na spoločnosť AGRO TEAM, s r.o., ktorá podporuje

činnosť vášho občianskeho združenia. Zaujímavosťou je, že vytvorila pre vás špecifický produkt – kávy s príznačným názvom August Roy. <http://augustroy.sk/o-nas/>. Ako teda chutí káva s príbehom?

Káva chutí dobrým pocitom, keďže ide o filantropický projekt a všetky finančné výnosy sú venované na pomoc blížnemu, kultúrne a duchovné aktivity. Okrem toho ide o veľmi kvalitnú kávu, 100% arabiku, ktorú ocenia aj nároční kávičkári.

A na záver, na aké podujatia, aktivity by ste našich čitateľov pozvali – počas jarných i letných mesiacov?

Mnohí iste prídu na cirkevné dni do Zvolena, kde budú môcť ochutnať našu kávu. Naše muzikálové lastovičky sa v najbližších týždňoch chystajú zalepieť do Mestečka pri Púchove, Senice a Nového Mesta n V.

**Za rozhovor ďakuje Eva Bachletová
Foto: archív PT**

zdroj: internet

NAŠE SVETLO

Je iba Jeden
Ktorý osvecuje myseľ

Dušu

Srdce

Myseľ

Človeka.

Je iba Jeden

Ktorý rozjasňuje

Smerovanie

Vnímanie

Chcenie.

Je iba Jeden

Ktorý preniká

Do najjemnejších

a najskrytejších

túžob a citov.

Je iba Jeden

Ktorý odkrýva čas

Spomienky a bytie.

Kristus je naše svetlo!

No my nevidíme

Iba cítime

Jeho tichú

pokojnú

dobrotivú žiaru

Ak sme Mu nablízku

Ak k Nemu voláme

Ak v Kristovo svetlo

- stále dúfame!

Eva Bachletová

„PRED SVITOM VSTÁVAM; VOLÁM O POMOC; A DÚFAM V TVOJE SLOVO“

ŽALM 119, 147

Milí bratia a sestry,

požívame vás, pridajte sa ku nám a zotrúvajte v modlitebnej reťazi za našu cirkev. V modlitebnej reťazi pokračujeme každý deň v ranných hodinách medzi 6:00 – 8:00, na 5 – 10 minút sa stíšime k prečítaniu si Božieho Slova a k vlastnej modlitbe.

Zvlášť požívame ku modlitbám za priebeh rokovania Generálneho presbyterstva, ktoré sa koná v piatok 20. apríla ako aj kandidačnej porady na biskupa ZD v pondelok, 23. apríla.

Nech nám je Pán Boh milostivý, požehná nás, ochraňuje, rozjasní svoju tvár nad nami, obráti k nám svoj obličaj a dá nám svoj časný a večný pokoj.

REFORMAČNÉ OKIENKO

Správa predsedu ZED za rok 2017/2018

Valné zhromaždenie ZED 14. apríla 2018

Biblická škola, Martin

„Tak zmýšľaj o nás každý ako o služobníkoch Kristových a o šafároch tajomstiev Božích. Od šafárov sa vyžaduje, aby každý bol verný.“ (1K 4, 1 – 2)

Milé sestry, vážení bratia,

pomerne dlho som uvažoval, akú formu správy zvoliť pre dnešné valné zhromaždenie nášho Združenia evanjelických duchovných (ZED). Je prakticky nemožné hovoriť o našom združení a pritom ignorovať pomery, ktoré už dlhší čas charakterizujú dianie v našej Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku (ECAV). ZED a ECAV sú ako spojené nádoby. Je síce pravda, že nie každý kňaz alebo ordinovaný diakon ECAV je členom ZED, ale každý člen ZED musí byť podľa platných stanov združenia kňazom alebo ordinovaným diakonom ECAV na Slovensku. Takže, či už sa to niekomu páči alebo nie, ZED a ECAV nemožno od seba oddeliť, a táto skutočnosť mala vplyv aj na vypracovanie správy, ktorú vám týmto predkladám.

My všetci sme šafári. Ako takí sme zvyknutí na každoročné bilancovanie uplynulého obdobia. Máme skúsenosti s podávaním kňazských správ o duchovno-náboženskom živote našich zborov, s kontrolami účtovníctva, so zasadnutiami výročitých zborových presbyterstiev a konventov. Ako duchovní pastieri však pomerne často bilancujeme aj mimo takýchto oficiálnych zasadnutí. Premýšľame nad tým, čo všetko sa v našich zboroch odohralo v minulosti, čím zbory žijú v súčasnosti, koho sme získali alebo naopak stratili, v ktorej oblasti to funguje dobre a v ktorej by bolo treba dačo zlepšiť, čo nás teší alebo hnevá.

Jednou z vecí, nad ktorou sa snáď každý jeden kňaz zamýšľa predovšetkým, je kazateľský úrad, do ktorého bol povolaný. Sme kazateľmi Božieho slova. Písmo sväté o Božom slove hovorí, že stvorilo všetko, čo existuje, a že v svojich účinkoch je nesmierne mocné. Predpokladám, že drvivá väčšina z nás dospela k podobnému poznaniu a skúsenosti, ako kedysi prorok Jeremiáš: **„Keď si však poviem: Nebudem Ho spomínať a nebudem už kázať v Jeho mene, tak mi je v srdci, akoby bol žeravý oheň zovretý v mojich kostiach. Namáhal som sa udržať to v sebe, ale nevládzem.“**¹ Sám Boh o svojom slove hovorí, že je **„... ako kladivo, ktoré rozráža skalu“**². Keď však konfrontujeme biblické výroky o Božom slove so skutočnosťou v našich cirkevných zboroch, ako počtom neustále upadáme, ako sa nám kostoly vyprázdňujú, zmocňujú sa nás rôzne pochybnosti, takže si neraz kladieme otázku: – *Naozaj má náš kazateľský úrad zasľúbenie, že môže ovplyvniť a zmeniť človeka?* V prvom momente na takú otázku zvyčajne reagujeme skepticky: – *Nie, niečo také dnes už neplatí. Dokonca ani pri tých ľuďoch, ktorí na rozdiel od iných kázňou Božieho slova nepohrdajú.*

V 4. knihe Mojžišovej čítame: **„Boh nie je človekom, aby kľamal... Či nevykoná, čo povedal? Či nesplní, čo vyriekol?“**³ A Pán Boh nám prostredníctvom proroka Izaiáša odkazuje: **„... moje slovo, ktoré vychádza z mojich úst: nenavrátí sa ku mne prázdne, ale vykoná, čo sa mne páči, úspešne spraví, na čo ho posielam.“**⁴ Tieto slová jednoznačne podporujú presvedčenie, že Božie slovo vždy vykoná to, kvôli čomu ho Pán Boh poslal. Ono totiž tvorí, ovplyvňuje a premieňa, **„rozráža skalu“** a buduje bez ohľadu nato, či ho ľudia počúvajú alebo nie. Ako však môže Božie slovo vykonať niečo na ľuďoch, ktorí ho počúvajú len občas alebo mu dokonca nikdy nie sú ochotní venovať svoju pozornosť a čas?

Autor Listu Židom hovorí, že **„slovo Božie je živé a mocné a je ostrejšie než ktorýkoľvek dvojsečný meč a preniká až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špičiek a je schopné posudzovať hnutie a zmýšľanie srdca.“**⁵ Ostré Božie slovo teda pôsobí nielen tam, kde ho počúvame, ale aj tam, kde si pred ním zakrývame uši. Pán Boh pôsobí a koná aj tam, kde si my myslíme, že jednoducho nie je Jeho miesto. Pracuje aj na takých ľuďoch, ktorí pred Jeho slovom unikajú a Ho odmietajú. Znova a znova prichádza aj k takým ľuďom, ktorí si svoj sluch pred Jeho hlasom zatvárajú. Na oslovenie človeka má totiž oveľa viac možností, než si dokážeme predstaviť. Preto chcem všetkých nás povzbudiť, aby sme v službe na vinici Pánovej nepoľavovali, ale Božie slovo zvestovali všade, kde to je čo len trochu možné. Nech je nielen na našich slovách, ale aj skutkoch poznať, že sme služobníci Kristovi a šafári tajomstiev Božích. Mnohí ľudia, o ktorých si myslíme, že sa od Pána Boha úspešne raz a navždy odpútali, už možno nedokážu príliš dlho odolávať pôsobeniu Jeho slova a lásky. Pán Boh je pre nich v svojej dobrotivosti a láske jednoducho prisilný. Možno chýba už len celkom malý popud k tomu, aby sa múry, ktorými sa obohnali, definitívne zrútili. Božie slovo dokáže človeku otvoriť nebesá, dokáže mu otvoriť bránu do večného života. Preto je naša verbálna ako aj neverbálna služba tomuto slovu tak veľmi dôležitá. To však napokon znamená, že by sme v žiadnom prípade nemali byť skeptickí, aj keď mnohí naši súčasníci zvestou Božieho slova zjavne pohrdajú. Pán Boh si – možno aj s naším prispením – nájde inú cestu k ich srdciam.

A tu sa dostávam k druhej veci, na ktorú by som dnes chcel poukázať. Je ňou skutočnosť, že postavení do kazateľského úradu všetci **„sme Boží spolupracovníci“**⁶. Ako takí samozrejme tvoríme spoločenstvo Božích spolupracovníkov. Zdôrazňujem, že spoločenstvo spolupracovníkov a nie spoločenstvo konkurentov. Súčasná situácia mi však veľmi pripomína niekdajší stav v Korinte. Delíme sa do všelijakých väčších či menších skupiniek a hovoríme: **„Ja som Pavlov, ja však Apollov, ja však**

Kéfasov, ja však Kristov.⁷ Nech sa páči, každý si do tohto zoznamu slobodne doplňte z radov ECAV meno, ktoré je nášmu srdcu najbližšie...

Obraz o sebe samých sme si mohli ozrejmiť v novembri 2017 na zasadnutí výboru ZED, ktoré bolo rozšírené o predsedov zo seniorátov. Ich svedectvá zo spoločenstiev našich duchovných v seniorátoch boli smutné. Práca na solídnej úrovni funguje v troch – štyroch seniorátoch a to za cenu nesmierneho úsilia, aby sa im súčasnú úroveň podarilo zachovať. V ostatných seniorátoch možno hovoriť o úpadku. Seniorálnym zasadnutiam neraz chýba zmysluplná náplň. Duchovní účasť na nich preto považujú za stratu času. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že sme nesmierne rozdrobení. Žijeme veľmi individualisticky. Každý sa stará predovšetkým sám o seba. Pomerne často naše spoločenstvo ovplyvňujú a ničia problémy vo vzájomných vzťahoch. Nikto nikomu nedôveruje. Niekde vznikol spor, inde nedorozumenie vo vzájomnej komunikácii. V ďalšom prípade sa nedarí vytvoriť alebo obnoviť korektný vzťah hneď na prvý pokus. Cítíme, že to je zlý a nebezpečný trend. Spoločenstvo totiž znamená život. Keď sa spoločenstvo rozpadá, vtedy sa k slovu dostáva smrť. Smrť vo vzájomných vzťahoch prináša so sebou aj smrť radosti zo života a vôbec zmyslu života ako takého. Otázka znie: Ako môže chcieť choré, priam mŕtve spoločenstvo duchovných podnecovať ozdravný či oživovací proces života cirkvi? **„Či môže vodiť slepý slepého? Či nepadnú obaja do jamy?“**⁸ Pred malou chvíľou som uviedol, ako veľmi dôležitá je naša verbálna aj neverbálna služba Božiemu slovu. Ako spoločenstvo kazateľov Božieho slova nie sme pre našich poslucháčov dôveryhodní, ak vodu kážeme, ale víno pijeme. Môžu o nás zmyšľať ako o služobníkoch Kristových, keď pozorujú, že ako šafári tajomstiev Božích nie sme verní?

Minulý rok narástla nespokojnosť mnohých členov ZED do nevidaných rozmerov. Najskôr sa to prejavilo na Valnom zhromaždení 1. 5. 2017 na Táloch, kedy jeho účastníci neschválili správu predsedu ZED a prijali uznesenie, ktoré túto skutočnosť označilo za vyslovenie nedôvery voči nemu. Týmto uznesením taktiež navrhli zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia so zámerom odvolať predsedu ZED a zvoliť nového. Rastúcu nespokojnosť členov ZED dokumentuje aj podanie žiadosti viac než 25% členov ZED na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia s cieľom naplniť spomenuté uznesenie, čiže odvolať predsedu ZED a zvoliť nového. Brat predseda ZED Daniel Midriak 21. 8. 2017 zo svojej funkcie abdikoval. Kvôli zvolaniu mimoriadneho valného zhromaždenia nasledovali spory vo výbore ZED. Žiadosť 25% členov ZED ako aj uznesenie samotného výboru z 19. 6. 2017 o zvolaní mimoriadneho valného zhromaždenia na september 2017 totiž niektorí jeho členovia spochybňovali. Mimoriadne valné zhromaždenie sa napokon konalo 25. 9. 2017 v Banskej Bystrici, na ktorom bol zvolený nový predseda ZED a tiež kooptovaný člen výboru na uprázdnené miesto tajomníka ZED. Aby sa učinilo zadosť Stanovám ZED, výbor ZED si na najbližšom zasadnutí vôľu mimoriadneho valného zhromaždenia osvojil a kooptoval brata Ondreja Kolárovskeho na miesto tajomníka ZED.

Za všetky prípady, ktoré prehlbujú nespokojnosť mnohých členov ZED, spomeniem len jeden, a síce ten najčerstvejší – ako inak, zo Západného dištriktu (ZD). Na základe Stanoviska Osobitného senátu Generálneho súdu (OS GS) ECAV k dĺžke volebného obdobia vedúcich biskupských úradov menoval brat dištriktuálny biskup Milan Krivda sestru Zuzanu Žilinčíkovú, vedúcu Biskupského úradu vo Zvolene z večera do rána za námestnú farárku do cirkevného zboru v Lovinobani. Od zverejnenia Stanoviska OS GS ECAV na webstránke ECAV mu stačilo približne len 15 hodín na to, aby svoje rozhodnutie prerokoval s menovanou sestrou, so zainteresovanými seniormi a ešte získal aj súhlas zboru biskupov. Právny a etický rozmer tejto kauzy nechávam v tejto chvíli bokom. Osvojujem si myšlienku nemenovaného kolegu, že dnešné valné zhromaždenie by sa malo sestry Žilinčíkovej rýznym spôsobom zastať a ZED by jej mal poskytnúť nielen morálnu, ale aj právnu a finančnú pomoc.

Pokiaľ ide o ZED ako celok, treba povedať, že stagnácia v jeho práci a pôsobení korešponduje so situáciou v seniorátoch. Stanovy ZED hovoria: *„Jeho poslaním je pestovať bratsko-sesterské vzťahy a modlitebné spoločenstvo, napomáhať sebvzdelávaniu, prehlbovať vnútromisijnú prácu v cirkvi, ochraňovať a zastávať stavovské a sociálne záujmy svojich členov...“* Čo z tohto sa nám darí naplňať? Vzťahy sú rozbité, napomáhanie sebvzdelávaniu chabé a ochrana stavovských záujmov členov prakticky žiadna. Časopis Melanchton sa aspoň v elektronickej podobe nescelo ozval po takmer dva a pol ročnej odmlke. Človek sa akosi nemôže zbaviť pocitu, že keby ZED nedisponoval zaujímavou ponukou niekoľkých pôžičkových a podporných fondov, ktoré členovia intenzívne využívajú, tak by len veľmi ťažko hľadal dôvody pre zotrvanie v ňom. Ak ZED prestane plniť svoje poslanie, ak nám, jeho členom prestane záležať na naplňaní cieľov, pre ktoré sme sa pri jeho zakladaní sami rozhodli, potom ho neskôr sotva dokážeme pozdvihnúť na pôvodne zamýšľanú úroveň. Domnievam sa, že sme vo fáze, kedy sa ZED ešte zachrániť dá, a preto by sme do jeho reštartu, aby si plnil svoje pôvodné poslanie, mali investovať maximálne úsilie.

V tejto súvislosti považujem za potrebné poukázať na nasledujúci problém, ktorý má zrejme za následok mnohé z našich súčasných ťažkostí. Je ním absencia opravdivého pokánia. Svojho času ma veľmi neprijemne prekvapili slová jedného zo starších kolegov. Len čo sme vyšli z kostola, kde sme v rámci SPK pristupovali k svätej Večeri Pánovej, iný kolega mu hneď začal takpovediac čistiť žalúdok a svoje výčitky zakončil slovami: *„To ti v živote nezabudnem...“*

Narušené vzťahy nás vedú k tomu, že sa zvykneme nálepkať rozličným spôsobom. Reč býva o Talibane, Judášoch, zradcoch či slniečkároch... A tak sa vzájomne zatracujeme, obchádzame. Jedni druhých zo spoločenstva Božích spolupracovníkov

vylučujeme. Iní zasa spoločenstvo kazateľov Božieho slova opúšťajú sami a dobrovoľne. A pritom sa všetci považujeme za služobníkov Kristových a šafárov tajomstiev Božích. Čo tak o Kristovi ľuďom nielen rozprávať, ale Ho spôsobom nášho života aj napodobňovať? Ako by sa Pán Ježiš zachoval na našom mieste?

Domnievam sa, že veľmi peknú odpoveď nám dal pri poslednej večeri so svojimi učeníkmi. Pri tejto večeri išlo o dodržanie tradície, ktorá slúžila nielen na pripomenutie si vyslobodenia z egyptského otroctva, ale aj na pestovanie a upevňovanie vzájomných vzťahov a priateľstiev. Ak nejakú tradíciu prerušíme, už len veľmi ťažko sa k nej niekedy zasa vrátíme. Ak sa prestaneme ako služobníci Kristovi a šafári tajomstiev Božích spolu stretávať, rozprávať sa, modliť sa, len veľmi ťažko v budúcnosti naše vzťahy obnovíme a dáme znova do poriadku. Ak raz niečo prerušíme, už len veľmi ťažko nájdeme cestu späť. A vtedy strácame aj spoločenstvo, ktoré sme spolu tvorili. Skúsme porozmýšľať, kde všade sa nám už takéto spoločenstvá definitívne rozpadli. Kedysi sme boli ich súčasťou, ale dnes sú navždy stratené a preč.

Tiež by bolo dobré si uvedomiť, že Pán Ježiš si sadol za jeden stôl aj s Judášom. Stretnutiu so zradcom sa vôbec nesnažil vyhnúť. Jedol a pil s človekom, ktorý Ho posielal na istú smrť, a ktorý už mal v tom čase za zradu na ňom sľúbených 30 strieborných dávno vo svojom vrecku. Čo nám tým chce Pán Ježiš vlastne povedať? Nemali by sme aj my podobne zaobchádzať s tými z nášho spoločenstva, ktorí nám ublížili? Povedzme s tými, ktorí o nás šíria nepravdivé reči, čo im dodnes nevieme odpustiť. Alebo s tými, ktorí nám niekedy povedali alebo urobili niečo nepremyslené. A to aj v prípade, že by išlo o čosi naozaj veľmi zákerné. Nemali by sme sa aj my niekedy pokúsiť vo vzťahu k nim o nový začiatok? Nemali by sme im ponúknuť posedenie za spoločným stolom? Nemali by sme im podať ruku na zmierenie? Netreba však zabúdať na to, že to isté môže platiť aj v opačnom garde. Možno sme práve my tí, ktorí sme sa previnili proti druhým. Možno sme to práve my, ktorým by tí druhí mali odpustiť. Smieme však počítať s tým, že nám vyjdú v ústrety, ak my nie sme ústretoví k nim? Či sa náhodou nemodlievame: „**A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinnikom svojim?**“⁹. Zmiereniu samozrejme nepomôžeme tým, že budeme len vyčítavo jeden na druhého ukazovať prstom. Každý by sa mal pýtať predovšetkým sám seba: Kde som spravil chybu? Čo som mohol povedať alebo urobiť inak? Ako by som sa v podobnej situácii zachoval dnes? Ako by som mohol napraviť to, čo som pokazil?

Vzájomné zmierenie podľa môjho názoru úzko súvisí s ďalším problémom, ktorý nás trápi dlhé roky. Je ním nespracovaná minulosť. To si možno uvedomiť trebárs pri čítaní diplomovej práce Zuzany Pivkovej-Žiškovéj na tému Okolnosti vzniku, činnosť a revitalizácia Združenia evanjelických duchovných, ktorú ZED vydal minulý rok pre svoju vnútornú potrebu. V súvislosti s konferenciou v Turčianskych Tepliciach z roku 1968 sa v nej spomína napríklad spor týkajúci sa nehnuteľností v Beckovskej Vieske. Dnes, po uplynutí polstoročia, spory ohľadom tohto majetku, žiaľ, pretrvávajú stále. A riešenie, s ktorým by boli spokojní všetci podielníci, je stále v nedohľadne.

Spomenutá diplomová práca sa však primárne venuje vývoju pastorálnych konferencií, ktorých organizovanie vyústilo do založenia dnešného ZED. Spomína sa v nej snaha evanjelických duchovných v roku 1968 združených okolo brata farára Mateja Taslera o zrušenie Ústredia slovenských evanjelických kňazov (ÚSEK), obnovenie Všeobecnej pastorálnej konferencie (VPK) a založenie ZED. Citujem: „*Potreba združovať sa... v kňazoch pretrvávala, no bolo im to zakázané. Ak sa chceli stretnúť, hoci aj traja duchovní, jeden z nich musel byť konfident a museli sa hlásiť štátnemu tajomníkovi.*“ Prvým impulzom v snahe o dosiahnutie vytúženej zmeny bolo stretnutie viacerých kňazov 17. 4. 1968, teda presne pred 50. rokmi na Čertovici. Pokračovalo zvolaním konferencie do Turčianskych Teplic o dva týždne neskôr. Potom sa prípravné práce na založenie ZED preniesli do generálneho presbyterstva (GP) a prípravného výboru zriadeného pri GBÚ. GP však svoje pôvodné uznesenie o založení ZED napokon zrušilo. Stalo sa tak zrejme predovšetkým kvôli celospoločenskej situácii, ktorá sa nevyvíjala priaznivo. Podľa uvedenej diplomovej práce sa do príprav založenia ZED a obnovenia VPK zapojilo spolu 41 osôb, z ktorých 13 je vedených v registratúrnych zväzkoch Štátnej bezpečnosti (ŠtB) v kategóriách vedomých spolupracovníkov, pričom 9 z nich spoluprácu s ŠtB podpísalo ešte pred rokom 1968. Boli ich úmysly pri snahe založiť ZED úprimné alebo majú naopak zásluhu na tom, že GP pôvodné rozhodnutie o založení ZED napokon zrušilo? Domnievam sa, že nespracovaná minulosť z obdobia komunizmu a chýbajúca podrobná analýza kvalitatívnej úrovne spolupráce mnohých duchovných s bývalou ŠtB má nezanebateľný podiel na súčasnej nie dobrej situácii v našom združení a samozrejme aj v ECAV ako takej.

Problém nespracovanej minulosti som si nanovo uvedomil aj pri čítaní niektorých statí z diela profesora Michala Bodického: Čo sa robí v cirkvi evanjelickej augsburského vyznania v Uhorsku? Odcitujem len niekoľko jeho slov o našich vrchnostiach a voľbách farárov: „*Nedovolia voliť za farárov... takých ľudí, ktorí sú na to spôsobilí a cirkevné zbory by si ich radi zvolili... cirkevné zbory si slobodne volia svojich kňazov... Táto slobodná voľba sa zakladá na článkoch viery, to znamená na našom cirkevnom učení (pozri Šmalkaldské články „O cirkvi“). V týchto článkoch je zakotvené, že právo povolania a voľby kňazov patrí cirkevným zborom. Iba potom prichádza biskup, aby ordinoval človeka, ktorý bol uznaný za hodného prisluhovať sviatosti. Zároveň je povolaný ku kazateľskému úradu. Nie je tam žiadna zmienka, že by biskup alebo vyššia cirkevná vrchnosť mali do voľby kňaza nejakým spôsobom zasahovať.*“ Ja už len dodám, že tieto jeho slová majú dnes 127 rokov. Je neuveriteľné, ako nás neudelené súhlasy k voľbe za zborových farárov či seniorov z posledného roka či dvoch vrhajú späť na začiatok poslednej dekády 19. storočia. Ako keby sme silou mocou chceli celému okolitému svetu dokázať, že čas v prípade našej cirkvi naozaj nezohráva žiadnu podstatnú úlohu, pretože my počítame s večnosťou... Nedokázali sme spracovať minu-

lost'. Zotrvali sme pri škodlivej praxi odporujúcej našim vieroučným knihám, ktorá neraz veľmi pochybným spôsobom zasahuje do života našich kňazov, cirkevných zborov i seniorátov.

Celkom na záver už len niekoľko krátkych poznámok: Ako služobníci Kristovi a šafári tajomstiev Božích dostávame k našej službe od Pána Boha rozličné dary. Každý z nás je nenapodobiteľný originál, a preto v službe Pánu Bohu a ľuďom dokáže ponúknuť niečo, čo iní ľudia nie. Tiež som presvedčený o tom, že drvivá väčšina z nás si svoju službu a s ňou spojené povinnosti plní podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Bolo by dobré vždy znova a znova si pripomínať a uvedomovať si, že Pán Boh nič nechce na tejto zemi vykonať bez spolupráce s nami. Pán Boh chce konať stále nové zázraky Jeho lásky, miľosti, práva a spravodlivosti. A to všetko prostredníctvom nás. A práve preto sa od nás vyžaduje, aby sme všetci bez výnimky ako služobníci Kristovi a šafári tajomstiev Božích boli verní.

Mgr. Ján Bunčák
predseda ZED

¹Jer 20,9; ²Jer 23,29; ³4M 23,19; ⁴Iz 55,11; ⁵Žid 4,12; ⁶1K 3,9; ⁷1K 1,12; ⁸L 6,39; ⁹Mt 6,12

Milí naši čitatelia,

v uplynulých dňoch sme na seniorské úrady ECAV na Slovensku rozposlali listy adresované predsedníctvam seniorátov. List uverejňujeme v plnom znení.

Vážené sestry seniorky, vážení bratia seniori,
vážené predsedníctva seniorátov ECAV na Slovensku,

dovoľujeme si Vás touto formou osloviť a zároveň sa Vám predstaviť. Sme občianske združenie **Hnutie evanjelických laických pracovníkov (HELP)**, ktoré má za cieľ obnovu ECAV na Slovensku v duchu reformačných zásad, rozvoj cirkvi, misie, práce laických spolupracovníkov. Leží nám na srdci situácia v našej cirkvi, preto sme pred rokom iniciovali zostavenie **Charty na ochranu hodnôt reformácie a obnovu ECAV na Slovensku** a začali vydávať **Reformačné listy** ako nástroj transparentnej komunikácie v ECAV. V minulom roku sme zmenili názov nášho združenia a prijali nový štatút. Naše stanoviny si môžete prečítať v prílohe, ktorú pripájame.

Obraciame sa na Vás s prosbou, aby ste aktívne vstupovali do diania v cirkvi, ktoré žiaľ nesie známky prenasledovania duchovných vo forme neudeľovania súhlasov k voľbám v cirkevných zboroch, či seniorátoch. Zároveň si Vás dovoľujeme požiadať, aby ste si ako akcionári Tranoscus, a.s. (za seniorát) boli vedomí svojej zodpovednosti za stav súčasného profilovania vydavateľstva a jeho periodík, najmä týždenníka Evanjelický posol spod Tatier (EPST). Je nemysliteľné, aby takmer 30 rokov po páde totality vyše 100 ročné periodikum EPST nieslo znaky cenzúry, úmyselného poškodzovania dobrého mena členov cirkvi, Iživých a vykonštruovaných tvrdení a umelo vytvorených káz. Táto cirkevná tlač sa úplne odklonila od svojich pôvodných zámerov a nesie znaky hrubej neprofesionality. Prosíme Vás, **aby ste využili svoje práva akcionárov na blížiacom sa Valnom zhromaždení spoločnosti Tranoscus, a. s.** a zasadili sa o zmenu profilovania redakcie, redakčnej rady cirkevných médií a najmä zloženia vedenia spoločnosti Tranoscus, a.s., jej predstavenstva a dozornej rady.

Chceme Vás povzbudiť, aby ste sa nebáli konať v slobode, aby ste vedeli, že Pán Ježiš Kristus sa priznáva k našim slabostiam, chybám a omylom, no zároveň nám dáva silu a odvahu konať, keď o sebe pochybujeme. Zároveň Vám chceme povedať, že našu cirkev nesie na modlitbách množstvo veriacich a nesú aj Vás ...

Na Vašich pleciach bude hlavná miera zodpovednosti za výber kandidátov do blížiacich sa volieb dištriktuálneho biskupa Západného dištriktu ECAV a Predsedníctva ECAV na Slovensku. Uvažujte prosím zodpovedne nad výberom vhodných kandidátov. Zvážte, s akým programom prichádza, aké dosiahol doteraz výsledky v oblasti svojej služby, či dokáže oslovovať širokú evanjelickú verejnosť, obnoviť stratenú dôveru a ako dokáže pracovať s ľuďmi v cirkvi. Má srdce pre cirkev, bude dobrým pastierom a duchovnou autoritou pre svojich oltárnych bratov a sestry, či širokú laickú verejnosť? Dokáže zbaviť biskupský úrad nálepky autoritatívneho riadenia? Ponúka program obnovy cirkvi a jej rozvoja? Naše nádeje vkladáme do Vašich rúk.

Nech Vám žehná Hospodín.

S úctou

Ing. Martin Kováč
predseda OZ HELP

Mgr. Eva Bachletová, PhD.
tlačová tajomníčka OZ HELP

Konferencia Evanjelizačného strediska (EVS)

sa uskutoční v dňoch 4. – 6. mája 2018 v Piešťanoch – Dom umenia

Téma konferencie: **MESTO NA VRCHU**VIAC SA DOZVIETE NA STRÁNKE: <http://www.evs.sk/index.php/konferencia#program>**PODPORTE, PROSÍM, NAŠE ÚSILIE ZA OBNOVU CIRKVI – FINANČNE A MODLITEBNE!**

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z. je dobrovoľné združenie neordinovaných pracovníkov a členov Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku (ECAV). Vzniklo v roku 2013 pod pôvodným názvom Evanjelická jednota. **Poslaním** združenia je podporovať komplexný rozvoj ECAV, uplatnenie jej členov a laických pracovníkov na všetkých úrovniach jej správy s dôrazom na rozvoj misijnej a sociálnej práce, ekonomickej spolupráce a duchovný rast členov ECAV vo všetkých regiónoch Slovenska. Združenie má široko definované **ciele, ku ktorým patria**: rozvoj bratsko-sesterských vzťahov a modlitebných spoločenstiev, vzdelávanie laických pracovníkov a prehĺbovanie vnútromisijnej práce v cirkvi, podpora aktivít, ktoré vedú k obnove jednoty a dôvery v cirkvi medzi ordinovanými (duchovní pracovníci) a neordinovanými ako i podpora vzájomnej spolupráce jednotlivých občianskych združení, organizácií a organizačných zložiek v ECAV. **Členstvo** v združení je individuálne ako aj kolektívne. Medzi zasadnutiami Valného zhromaždenia koordinuje činnosť združenia **Výkonný výbor**, ktorého členmi sú predseda a dvaja podpredsedovia združenia, koordinátor členskej základne a tlačový tajomník.

Podporte, prosím, finančne alebo modlitebne naše projekty:

- Projekt – Budovanie a rozvoj nového komunikačného a misijného nástroja – Reformačných listov**, ktoré sú dostupné emailom a na internete. Chceme byť moderným evanjelickým médiom, ktoré bude reflektovať činnosť ECAV na Slovensku s misijným zámerom. Do poznámky, prosím, uveďte: **Reformačné listy** alebo uveďte *variabilný symbol* číslo: 4024.
- Projekt – Zostavenie legislatívneho návrhu** (vytvorenie paragrafového znenia) **novelizácie ústavy** za účelom decentralizácie ECAV na Slovensku a vzniku troch dištriktov, vrátane dôvodovej správy. Do poznámky, prosím, uveďte: **Decentralizácia**
- Projekt – Správa o stave ECAV na Slovensku (Biela kniha)** – jej súčasťou bude aj prieskum názorov cirkevných zborov a členov cirkvi k aktuálnym otázkam stavu a rozvoja cirkvi. Chceme sa inšpirovať našimi predkami, ktorí zostavili v roku 1930 podrobný Almanach evanjelickej cirkvi tak, aby sme získali ucelený obraz o činnosti našej cirkvi v období po roku 1989. Do poznámky, prosím, uveďte: **Biela kniha**
- Projekt – Vytvorenie Ústavu pamäti ECAV na Slovensku** – najmä za účelom dokumentácie prejavov prenasledovania cirkvi a šírenia informácií o týchto prejavoch. Aj naša ECAV na Slovensku bola v období totality vystavená prenasledovaniu, jej činnosť bola ochromená, a preto sa chceme toto obdobie pokúsiť zmapovať s pomocou odborníkov – historikov, vedeckých a akademických pracovníkov. Do poznámky, prosím, uveďte: **Ústav pamäti**
- Projekt – Podpora obnovy, ochrany a prezentácie kultúrneho dedičstva** vrátane vytvorenia nového centrálného archívu a múzea evanjelických kultúrnych hodnôt. Táto oblasť je predmetom dlhodobej diskusie v ECAV na Slovensku, mnohé kroky sa už podnikli, boli by sme však radi, keby sa nám podarilo v spolupráci s odborníkmi, spolupracovníkmi cirkvi, podporou štátu a našej cirkvi položiť reálne základy nového centrálného archívu ECAV, ako aj pomôcť pri budovaní múzea, ktoré by dokumentovalo rozmanitosť duchovného a kultúrneho dedičstva ECAV na Slovensku. Do poznámky, prosím, uveďte: **Kultúrne dedičstvo**

Ak máte záujem podporiť naše aktivity ako podporovateľ, sympatizant alebo člen HELP, o. z. napíšte nám na adresu

help@evanjelickajednota.sk a obratom Vám zašleme prihlášku.

Číslo bankového účtu združenia je: **IBAN: SK32 7500 0000 0040 2009 7346**. Ďakujeme.

Kontakt na tím Reformačných listov:

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Redakčná rada:

šéfredaktorka: Eva Bachletová 0905 813 782
Monika Cipciarová 0948 254 765
Martin Kováč 0905 269 078
Lubo Bechný 0905 345 764

Vaše podnety a skúsenosti čakáme tiež na adrese: help@evanjelickajednota.sk. Na emailovej adrese listy@evanjelickajednota.sk sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom.

Viac nezahmlených a pravdivých informácií si môžete prečítať na internetovej stránke www.help-ecav.sk